1.) AZ ALAPSZABADSÁG általános 5 nappal történő csökkentése és a pótszabadság megállapításának új alapokra történő helyezése általános munkavállalói sérelem. Sem a törvényjavaslat előzetes egyeztetése során, sem a parlamenti tárgyalás keretében nem hangzott el érdemi indok ezen intézkedés kapcsán.
Az elmúl több mint 25 évben a 25 napos alapszabadság deklarált indoka is az volt, hogy ez valamilyen általános kompenzálás a díjazás nélküli többletmunkáért.

Egyáltalán nem fogadható el az az indok, hogy „növekedett a gyermekeket nevelők pótszabadsága". Úgy nem lehet előnyöket biztosítani egy bizonyos körnek, hogy az t mások kárára érvényesítsék. Helyes és rendkívüli módon támogatandó az, hogy a kiskorú gyermekeket nevelők kapjanak több szabadságot, de azt ne a gyermekeket jelenleg már nem nevelő kollégák rovására valósuljon meg. (Megjegyzés: még ez a pozitív diszkrimináció is hátrányos az 1 gyermeket nevelőkre. Csak zárójelben jegyzem meg, hogy 2017-ben már elvontak 1 nap szabadságot, amikor a „Köztisztviselők Napja" munkaszünetét megszüntették)

Pontos felméréseink, nincsen de elég nagy biztonsággal kijelentjük, hogy a Kit. által érintett 70 ezer munkavállalónak a döntő többségét hátrányosan érinti a szabadság új rendszere. (Nyilván tudjuk, hogy ez évről évre változik, mert a gyerekek száma igen jelentősen befolyásolja a szabadság napokat.)
Megjegyezzük, hogy ezt az általunk nagyon is támogatott pozitív diszkriminációt, a nem Kit. hatálya alá tartozók fogják sérelmezni.

Kérdezzük, hogy lehet elfogadható választ adni arra a kérdésre, hogy ha valakinek 4 gyereke van és a járási hivatalban dolgozik, annak jár + 12 munkanap szabadság, aki a szociális otthonban ápoló annak nem jár.

2.) MUNKAIDŐ NÖVEKEDÉSE

Visszaléptünk egész pontosan 38 évet. Utoljára 1980-ban az akkori állampárt – a Magyar Szocialista Munkás Párt központi bizottsága – hozott egy döntést, amely szerint: „az ebédidő nem része a munkaidőnek"

Ezt a döntést idézi vissza a hatályos Kit. törvény.

Teljes mértékben elfogadhatatlan a munkaidő növelése a szabadságidő csökkentése, amely éves szinten mintegy plusz 170 óra fizetetlen túlmunkát jelent.
<u>Számítás:</u>
5 nap szabadság csökkentés x 8 óra = 40 óra
napi -0.5 óra = heti 2.5 óra
52 x 2,5 óra = 130 óra
összes munkaidő növekedés 170 óra

Nem vitatjuk, hogy a rugalmas munkaidő általánossá tételével lehet ésszerű és a munkavállalókat nem sértő munkaidő szervezés, de a jelenlegi tapasztalatok azt igazolják, hogy az eddigi merev szabályozás mindenhol megmaradt, semmi változás nem történik, csak a munkaidő kezdete vagy befejezése módosul hátrányosan.

3.) A BÉREZÉSI ÉS A JUTTATÁSI RENDSZER

Amikor 2016-ban hatályba lépett az állami tisztviselői törvény (Attv.) bérrendszere már akkor jeleztük, hogy ez a bérrendszer teljesen idegen a közszolgálat ethoszától, mert nem garantált, nem kiszámítható, nincs érdemeken alapuló előmenetel, nem díjjazza a senioritást mint munkaértéket és teljes bizonytalanságban tartja mind a munkáltatót mind a munkavállalót.

Arra számítottunk, hogy a 2 éves tapasztalatok alapján a kormány is belátja a helyzet tarthatatlanságát és visszatér a közszolgálati javadalmazási rendszer évtizedek (vagy mondhatnám egy évszázad) alatt bevált elvhez és gyakorlathoz.

Nem ez történt. A helyzet még rosszabb lett, mint volt, mert most már nem csak a közigazgatáson belül van többféle javadalmazás és bérrendszer, hanem egy rendszeren beül is kétféle juttatás érvényesül.
A 2016-os változás súlyos ellentmondásai csak időlegesen fedte el a 2016-2017 évi „állítólagos" 30%-os bérfejlesztést. Ma már minden járási és megyei kormányhivatal dolgozója is úgy látja, hogy ez a bérezés tarthatatlan.

Ugyan erre a sorsra fog jutni a központi közigazgatási bérhelyzet is. Most az érintettek többsége – igen ellentmondásosan, de részesült 11 év után valamilyen mértékű illetményemelésben, de itt sincs garantált előmenetel és nincs garancia a most megállapított bér jövőbeni mértékére.

Az teljes egészében elfogadhatatlan, hogy a területi közigazgatásban megszűnt a cafatéira. Igen tudjuk, hogy 2017-ben úgymond beépítették bérbe, de egyrészt ez a beépítés beszámítódott a 30%-ba, másrészt más a bér és más a béren kívüli juttatás adóterhek.

4.) A LÉTSZÁMGAZDÁLKODÁS

2018. november –decemberben megéltünk egy statáriális létszámcsökkentést.

Az is nyilvánvaló, hogy ez az új létszámgazdálkodás lényegében egy újabb létszám csökkenttessél párosult.
A hozzánk érkező információk alapján krízis helyzet van és ezt a körülményt rövidesen az állampolgár is fogja érzékelni.

Egyébként az eddig ismertetett alapproblémákat fogalmazta meg az MKKSZ, mint sztrájkkövetelést. Ha időben sor került volna érdemi érdekegyeztető tárgyalásra, és szándék mutatkozott volna a kompromisszumra, abban az esetben a munkabeszüntetési akcióra sem került volna sor.

Boros Péterné
Tisztelt KÉF!
Engedjék meg, hogy a kormánytisztviselőktől hozzánk érkező levelekből, bejelentésekből egyik kerületi kormányhivatal hatósági szakügyintézőjének (egyébként névvel, címmel közölt) leveléből idézzek:
A levél címe a következő: *Tudják Önök, most mi folyik a hivatalokban?*
„Óránként mondanak fel a kollégák, kiürült a gyámhivatal, 1 szociális ügyintéző maradt, elmennek a KAB-osok, lavina söpör végig, mindenkit elüldöztek. Amit 6 év alatt felépítettek porig rombolják. Fizetésemelést nem kaptunk, csak a szabadságunkat vették el. Porig aláztak bennünket, segítsenek rajtunk."
Ez csak 1 a rendkívül sok hasonló segélykiáltásból, de járási hivatalvezető is lemerte írni, hogy a kormánytisztviselők körében, különösen a járásokban a KIT megbukott, ez a jogalkotás szégyene a munkajog történetében.

Izzanak a vonalaink, szinte megszámlálhatatlan kérés, bejelentés érkezik, 4 jogász sem győzi ellátni a segítséget.

Ezt a bevezetést azért volt szükséges megtenni, mert mi azt érzékeljük, hogy mintha a kormányhoz vagy el sem jutnak ezek az információk (mert a vezetők blokkolják), vagy ha eljut, ki tudja, miért nem veszik komolyan.

Megküldték részünkre azt a levelet is, amelyben március 13-án lényegében újabb, immár titkos létszámcsökkentésről rendelkezett a kormány. A mi számításaink szerint a kormányhivatalokban ez országosan 2600 fő, ami néhány megyében több mint 10 %.

Kérdezem, ezt nem kellett volna velünk egyeztetni. Különösen arra figyelemmel, hogy a kormányhivatalban, ahol legalább 16-18 féle szakmai munkakört kell ellátni, nem mindegy, hogy történik a létszámcsökkentés elvonása. Arra figyelemmel javasoljuk a „valódi létszámtükör" összeállítását, ami összeveti az engedélyezett létszámot és a szakmánkénti szükséges létszámot és a valódi betöltött álláshelyeket.

Tehát az érdekegyeztetésnek igen is komoly létjogosultsága lett volna és a kormányzat a saját információs bázisát csökkenti azzal, hogy ezzel a lehetőséggel nem él.

5) A SZAKSZERVEZETI JOGOK BIZTOSÍTÁSA ILLETVE AZ ÉRDEKEGYEZTETÉS MŰKÖDTETÉSE NEM CSAK A SZAKSZERVEZETNEK LENNE FONTOS.
Nagyon határozottan és egyértelműen visszautasítok minden olyan vélekedést, kormányzati nyilatkozatot, amely szerint az MKKSZ valamilyen pártpolitikai okból kezdeményezett érdekvédelmi akciót.

Kifejezetten és kizárólagosan szakmai és érdekvédelmi céljaink vannak. Az általunk képviselt munkavállalók sérelmeinek orvoslásán túlmenően az ügyfelek, ha úgy tetszik a lakosság, az állampolgárok a vállalkozók érdekeit tartottuk szem előtt.

Az elmúlt hetek igen komoly, többnyire rejtett vagy titkolt konfliktusai ebből erednek.

Mint a Kit. törvény hatálya alá tartozó területen képviselettel rendelkező egyik szakszervezet az MKKSZ az év első napjaiban - elsősorban tárgyaláskezdeményezési szándékkal - levélben kerestük meg a Miniszterelnök Urat.
Ebben a levélben a tárgyalás kezdeményezése mellett - a vonatkozó törvények maximális figyelembe vételével- a munkabeszüntetés lehetőségéről is tájékoztatást adtunk.

Sajnálatos módon **a kormány** – **mint** ezen a területen a törvény által is rögzített **munkáltató** – nem a tárgyalási kezdeményezést mérlegelte, hanem igazolási procedúrába bocsátkozott.
A **sztrájktörvény és a közigazgatásra vonatkozó külön megállapodás mindegyike szó szerint vagy a szabályozás általános** tartalmát tekintve a felek **együttműködését** a **tárgyalások szükségességét és lehetőségét** helyezi előtérbe.

Az önkormányzati területen és a szociális területen eltérő eredménnyel és más más folytatási lehetőséggel, de a kötelező egyeztetések és a konfliktusos helyzet tárgyalások útján történő megoldások lehetősége megvolt.

A kormányzati igazgatás területén a kormány, mint munkáltató nem tett eleget az egyeztetési kötelezettségnek, ezért nekünk ezt egy lezáratlan ügynek kell tekinteni.

Azért lezáratlan ügy, mert nem csak a tárgyalásokat negligálta a kormány, hanem bizonyíthatóan **akadályozta a munkavállalói érdekképviselet működését.**

Nem csak azzal, hogy sok helyen a vezetők nyíltan megtiltják a szakszervezetbe való belépést, hanem azzal is, hogy megtiltották a szakszervezeti tájékoztató plakátok kihelyezését, letiltották az informatikai rendszeren a tájékoztatók továbbítását, megfélemlítették a munkavállalókat, és bizonyíthatóan akadályozták a szakszervezeti tisztségviselőinket a sztrájk készség felmérésében.

Lehet munkáltatói hatalmi eszközökkel elfojtani a problémák feltárását, de attól az elégedetlenség csak növekedni fog, ha nem engedjük ezeket nyilvánosságra és nem keresünk közösen megoldást.

Március 14-én a kormányzati igazgatásban volt tényleges munkabeszüntetés, de sem előtte, sem utána nem volt sztrájk tárgyalás. **Ezért nekünk nincs más lehetőségünk, mint fenntartani a sztrájkkövetelést, amellyel** a KÉF szakszervezeti oldalán részvételi jogosultsággal rendelkező szakszervezetek többsége egyetért.
Közös felelősségünk, hogy ezt a lezáratlan ügyet a megoldás irányába mozdítsuk el.

Mi készen állunk a tárgyalásokra, mint ahogy tovább szeretnénk tárgyalni a szintén lezáratlan önkormányzati köztisztviselői bérfejlesztésről.
Nem hagyjuk elvitatni, hogy az önkormányzatok esetében az illetményalap önálló megállapításának jogát, és a 11 milliárd forint bérfejlesztési többletet **az érintett önkormányzati köztisztviselők sztrájkjai eredményezték.**
De bízom abban, hogy az önkormányzati érdekszövetségek is egyetértenek azzal, hogy tovább kell egyeztetnünk és a Belügyminisztérium által közölt „költségvetési irányt” közösen kell megtalálnunk.
Mi itt is készen állunk a tárgyalásra.